

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 17. juni 2015 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne Mikael Sjöberg, Anne Thalbitzer og Heidi Bøgelund Hansen (kst.)).

10. afd. nr. B-879-14:

A

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen

(tidl. Patientskadeankenævnet)

Københavns Byrets dom af 11. marts 2014 (BS 15B-7036/2009) er anket af **A**
med endelig påstand om, at Ankenævnet for Patienterstatningen tilpligtes at
anerkende, at **A** er berettiget til yderligere godtgørelse for svie og
smerte samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab, subsidiært hjemvis-
ning.

Ankenævnet for Patienterstatningen har nedlagt endelig påstand om stadfæstelse.

Supplerende oplysninger:

I den erstatningsopgørelse, der var vedlagt Patientforsikringens afgørelse af 29. oktober
2008, var anført blandt andet:

"TAPT ARBEJDSFORTJENESTE (...)

Bemærk:

Det fremgår af sagen, at **A** har fået fuld løn frem til og med den 31. juli 2006.

Patientforsikringen har vurderet, at **As** midlertidige indtægtstab efter den 31. juli 2006 kan henføres til hendes grundlidelse i form af tilbagevendende lændeprolapser og de heraf følgende lænderyg- og bensmerter.

A er således ikke berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

SVIE OG SMERTE (...)

Takst pr. sygedag 150 kr.

Skønsmæssig godtgørelse 15.000 kr.

Godtgørelse for svie og smerte i alt 15.000 kr.

Beløbet forrentes fra den 06-03-2006.

Bemærk:

Patientforsikringen har vurderet, at **A** er berettiget til skønsmæssigt kr. 15.000 i godtgørelse for svie og smerte.

Patientforsikringen har vurderet, at **As** sygeperiode ikke er blevet forlænget som følge af patientskaden. Sygeforløbet har imidlertid været væsentligt mere ubehageligt, og hun er derfor tilkendt en mindre, skønsmæssig godtgørelse for svie og smerte.

Patientforsikringen har lagt vægt på, at **As** sygeperiode er bestemt af hendes tilbagevendende lændeprolapser med heraf følgende lænderyg- og bensmerter.

Patientforsikringen har videre lagt vægt på, at **As** sygeforløb har været mere ubehageligt på grund af patientskadens følger.

Godtgørelsen forrentes fra månedsdagen efter Patientforsikringens modtagelse af arbejdsgivererklæringen med oplysninger om sygeperioder."

Patientskadeankenævnet (nu Ankenævnet for Patienterstatningen) tiltrådte i sin afgørelse af 14. maj 2009 Patientforsikringens afgørelse og begrundelse for så vidt angik disse krav på godtgørelse og erstatning.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af **A** der har forklaret blandt andet, at diskusprolapserne har ført til, at hun har en svækket ryg i forbindelse med løft. Hun har en ulmende smerte over lænden, der ved belastning kan eskalere, og som medfører, at hun også oplever trykken bag øjne og ved ørene. Cauda equina syndromet medfører, at hun tillige oplever føleforstyrrelser i balderne og nedsat kraft i benene. Hun har konstant smerter, og i løbet af dagen bliver hendes ben stadig mere følelsesløse og kraftløse. Hvis hun overanstrenger sig, mister hun helt kontrol, hvilket kan føre til ufrivillig vandladning og tarmtømning. Hendes seksualliv er ophørt på grund af smerter. Hun mener, at hun ville kunne varetage et arbejde på nuværende tidspunkt, hvis hun ikke havde fået syndromet. Efter hendes første diskusprolaps genoptog hun således sit arbejde, og der blev i den forbindelse lagt en plan for, at hun kunne varetage en fuldtidsstilling på trods af hendes skånebehov som følge af diskusprolapsen. Efter den anden operation fik hun samme gener, men nu også i den anden side af kroppen.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten i relation til de spørgsmål, der er omfattet af anken, og har procederet i overensstemmelse hermed.

A har supplerende gjort gældende, at hun ved et behandlingsforløb uden patientskaden ville have opnået en bedring af grundsygdommen og dermed – med overvejende sandsynlighed - kunne have fortsat sit arbejde. Til støtte for den subsidiære påstand om hjemvisning, har **A** gjort gældende, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, idet grundsygdommens følger ved et sædvanligt/optimalt behandlingsforløb ikke er tilstrækkeligt belyst.

Ankenævnet for Patienterstatningen har anført, at der ved fastsættelsen af sagsomkostninger skal tages hensyn til, at der har været skriftvekslet om supplerende spørgsmål til Retslægerådet, herunder også indlæg til Procesbevillingsnævnet.

Landsrettens begrundelse og resultat

A har i årene 2003, 2005 og 2006 gennemgået tre operationer for diskusprolaps. I forbindelse med operationerne den 23. januar 2003 og 15. november 2005 blev der hos **A** påvist et cauda equina syndrom. Dette syndrom er som følge af forsinket behandling anerkendt som en patientskade. I Retslægerådets besva-

relse af spørgsmål E er det anført, at generne efter de to syndromer består af problemer med vandladningskontrollen, nedsat kraft i lukkemuskler i tarm og blære samt nedsat følsomhed i anogenitalområdet.

Af de lægelige oplysninger fremgår, at **A** derudover har konstante murrende smerter tværs over lænden, og at smerterne i perioder giver anledning til udstråling ned i halebenet og ud mod højre side af korsbenet og kan være brændende eller isnende.

Patientskadeankenævnet (nu Ankenævnet for Patienterstatningen) tiltrådte ved afgørelse af 14. maj 2009 Patientforsikringens vurdering af, at den altovervejende årsag til

A's , erhvervsevnetab og førtidspensionering er en følge af hendes ryg sygdom med de heraf følgende funktionsbegrænsninger og ikke en følge af patientskaden.

Ankenævnet tiltrådte endvidere Patientforsikringens vurdering af, at **A's** sygeperiode ikke er blevet forlænget som følge af patientskaden, men at sygeforløbet har været væsentligt mere ubehageligt, hvorfor hun er tilkendt en mindre, skønsmæssig godtgørelse for svie og smerte.

For at tilsidesætte denne afgørelse skal der foreligge et sikkert grundlag, og bevisbyrden herfor påhviler **A**.

Ved Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse er der taget højde for såvel de gener, der er en følge af **A's** grundlidelse, som de gener, der er en følge af den anerkendte patientskade. Arbejdsskadestyrelsens vurdering af hovedårsagen til **A's** funktionsbegrænsninger er endvidere sammenfaldende med Ankenævnets vurdering herom.

På den baggrund, og da de øvrige lægelige oplysninger i sagen ikke giver anledning til et andet resultat, finder landsretten, at der ikke foreligger det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte den skønsmæssige vurdering, som Patientskadeankenævnet (nu Ankenævnet for Patienterstatningen) har foretaget.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patienterstatningen med i alt 50.000 kr. Beløbet omfatter 50.000 kr. til udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifterne til advokatbistand er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A i betale 50.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 17-06-2015

Julie Borch Storper
Studentermedhjælper